

megkapta volna a »Dame« rangot. 1907-ben játszotta »Salomé«-ben Heródiás imponáló alakját, 1908-ban a »Tanítónő«-ben id. Nagy Istvánné rövid, de rendkívül jelentős szerepét, 1909-ben a »Liliom« Muskatnéját kreálja meg, vele talán a jellemzési színésznő szakmát, amely addig csak férfiaké volt. Egy évvel utóbb az »Obsitos«-ban nemcsak játékkal, de énekével is a meghatottság könnyeit fakasztja és ugyanabban az esztendőben, mint színházi mama a »Testőr«-ban úgy megkacagtatja az embereket, hogy azontul ilyen derűs figurákat vár tőle mindenki. De még többször volt rá módja, hogy mint a beszédművészet elsőrendű mestere mutatkozzék. (Györgyike, drága gyermek, Hermelin, Bella) majd megint a jellemzés pompás példáit adta: »Mérföldkövek«, »Pygmalion«, »Timár Liza«, »Vengerkák«, »Özvegy Karnyóné«, de különösen a »Legszebb kaland« nyolcvan éves nagymamája szerepében. Így jutott el a »Hattyú«-ig, Molnár Ferenc vígjátékáig, amelyben Mária Dominika hercegnőt, hattyúdalt játszott. A 99-ik előadásban, 1921. máj. 17-én, délután még részt vett. Férje dr. Vécsey Marcell, akivel 1903. febr. 16-án esküdött meg, mint mindig, ezúttal is megvárta, együtt sétáltak előadás után Budára. Ott fogta el a gyilkos rosszulét. Párját ritkító részvét mellett temették a Vigszínház előcsarnokából, ahol Jób Dániel igazgató, Szilágyi Vilmos és Hegedüs Gyula mondtak búcsúbeszédet. 1923. okt. 21-én leplezték le sírkövét, amely Jókai Mór síremléke közelében emelkedik.
(Dr. Komor Gyula.)

Haraszti Emil dr., zenei szakíró, (H. Gyula fia), sz. 1855-ben, Nagyváradon. Budapesti reáliskolai tanár lett (francia ny.), majd zenei tanulmányai alapján 1917. június a budapesti Tudományegyetem magántanára és a Nemzeti Zenede igazgatója. Munkái: »A faji elem Grieg zenéjében«. 1911. »Hubay Jenő élete és művei«. Budapest 1913. »Wagner Richard Magyarországon« című művét 1917-ben a Magyar Tud. Akadémia adta ki. Újabb idők óta a Budapesti Hírlap nagytudású és tekintélyű zenekritikusa.

Haraszti Gyula, egyetemi nyilv. r. tanár, a M. Tud. Akadémia és a Kis-

faludj.-Társaság r. tagja, sz. 1858. aug. 25-én, Kolozsvárt, megh. 1921. júl. 9-én, Budapesten. Mint középiskolai tanárt 1892-ben habilitálták a budapesti egyetemen a modern francia irodalom magántanárává. 1895-ben a francia nyelv és irodalom r. tanára lett a kolozsvári, 1909-ben pedig a budapesti egyetemen. Számos nagy szorgalomról és olvasottságról tanuskodó értekezésben és önálló kötetben ismertette a francia irodalmat. Legjobb munkája e nemben: »Molière és kora.« (1897., 2 köt.) »A Renaissance francia költészete és a színszerűség.« »Corneille és kora.« (1906. Tud. Akad. kiad.) »Edmond Rostand.« (1912.) Ezenkívül számos színművet fordított. — Fia: H. Emil, zenei író, operakritikus. (L. o.)

Haraszti Mici, színésznő, sz. 1882. jún. 25-én, Trencsénben. A Színészakadémia elvégzése után, 1901-ben Halasi Béla társulatánál kezdi pályáját. 1904-ben Micssey György, 1910-ben Krecsányi Ignác szerződtette Buda-Temesvárra, 1911. szept. havában Beöthy László a Magyar Színházhoz hívta meg. Itt szept. 8-án volt az első fellépte. Majd a Vigszínházban működött, ahonnan 1914-ben az Apolló Színházhoz szerződött. Ugyanez év aug. 24-én a Medgyaszay-Kabaréban is működött. Főbb szerepei: Anna (Szibill), Kitty (Lotti ezredes), Roxan (Cyrano), Dodika (Doktor kisasszony), Vilma A farkas), (Timea (Aranyember), Klára (Mozgópostásné), stb.

Haraszti Sári, táncosnő, sz. 1898-ban, Budapesten. 1920-ban a Magyar Műszínház tagja.

Haraszti Vilma, színésznő, sz. 1884. máj. 28-án, Budapesten. Színpadra lépett 1905-ben.

Harasztos Gusztáv, színész, sz. 1896. dec. 8-án, Saápon (Bihar m.). 1918-ig a nagyváradi pénzügyigazgatóságnál állami számgyakornok volt. A világháború végén ugyanott Gazdy Aranka tanította a színészetre, majd felvétette magát a Színészegyesület kötelékébe és leszerződött Sebestyén Géza társulatához, Buda-Miskolcra. 1924. óta a Nemzeti Színház tagja,